

Ми йдемо

Голобородько Василь Іванович

Ми йдемо по Україні:
від степів до гір,
від лісів до морів —
звідусіль виходимо на прадавні шляхи,
і немає нам ліку.

Ми чинимо волю наших прадідів,
це вони нас послали у путь,
щоб ми йшли нашою віковичною землею
із нашими багатолюдними містами,
із нашими тихомрійними селами,
із нашими золотOVERХИМИ церквами.

Ми гордо йдемо шляхами України: ви, які
виглядаєте у вікна, як сусіди, щоб подивитись
на нас, гордо йдучих, ви, які визираєте з-за
рогу, як вороги, щоб подивитись на нас, гордо
йдучих, — ви всі бачите, як ми гордо йдемо
дорогами України.

Ми йдемо,
не вимагайте від нас доказів нашої прихильності до руху,
не вимагайте пояснень причин, що привели нас У рух—
Марна ваша справа — виставляти проти нашої ходи
контраргументи,
що ви їх здобуваєте із мертвих джерел,
намагаючись зупинити нашу ходу, марна ваша справа — ми
йдемо.

Ми йдемо по Україні,
пов'язані вишиваними дівочими руками
рушниками,
і радість сяє в наших очах.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/holoborodko_vasyl_ivanovych/my_idemo